

5.

Efter at der ved hoslagte kgl. Konfirmation af 18. August 1760 var overdraget en af mine Forfædre Andreas Mogensen Frost Ret til paa egen samt Hustrus og Børns Levetid at besidde og beholde et Hus og en Kobbøl ved Sdr. Stenderupstrand, der tidligere havde været Domænegods, blev denne Ejendom, som nu er en Del af min Gaard „Fensbjerggaard“ i Sdr. Stenderup Sogn, ved Dokument af 2. Januar 1765, som ligeledes vedlægges, overdraget ham og Efterkommere til fuldt Eje for en Købesum af 50 Rdlr. Kurant samt en aarlig Afgift af 6 Rdlr., saa længe han levede, og derefter af 8 Rdlr. aarlig.

Den ommeldte Kobbøl, der er ca. 40 Tdr. Land stor, er nu skyldsæt under Matr.-Nr. 7 c., og den har *hidtil været fri for Skatter og Afgifter*. Efter vedlagte Hartkornsattest kunde det vel synes, at Gammelskatten af 7 c. var lagt ind under 7 a., men i Virkeligheden hviler hele Gammelskatten af min Ejendom paa Matr.-Nr. 7 a. Som det fremgaar af Hartkornsattesten, er Matr.-Nr. 7 c. ligeledes fri for Jordebogsafgift.

Da nu den ny Lov om Ejendomsskyld bestemmer, at Skatten for alle Ejendomme skal fastsættes efter deres Værdi, vil jeg, for saa vidt Matr.-Nr. 7 c. angaar, herved miste de Begunstigelser, jeg hidtil har nydt fremfor de fleste Ejendomsbesiddere i Sognet, og da disse Begunstigelser i sin Tid ere tillagte Ejendommen som Følge af kongelig Bevaagenhed over for en af mine Forfædre, og da der, som foran nævnt, ikke blot er betalt en Købesum for det gamle Domænegods, men ogsaa en aarlig Afgift til Statskassen, formener jeg, at jeg ogsaa maatte have Krav paa Erstatning for de Forrettigheder, den ny Lov berører mig.

Jeg tillader mig derfor underdanigst at andrage om, at der maatte tilstaaes mig *en passende Lempelse ved Ansættelse af den Ejendomsskyld*, der skal svares af det nævnte Matr.-Nr. 7 c., *eller eventuelt en tilsvarende Erstatning af Statskassen*.

Fensbjerggaard i Sdr. Stenderup, den 23. Januar 1904.

Underdanigst

C. Lauesen Frost.

6.

I Anledning af, at de 8 Sogne aarlig svare *Jagtafsløsningsafgift*, er det overdraget os at henvende os til den høje Regering og Rigsdag med nedenstaaende Andragende om denne Afgifts Ophævelse.

Fra 1848 til 1853—54 var der Jagtfrihed her i Nordslesvig, men 1854 blev den inddragen og blev som Regel drevet af Forstvæsenet og af saakaldte kgl. Jægere. Disse vare særlig ilde sete hos Befolkningen, fordi de, navnlig i Efteraaret, med deres Jagtselskaber og Hunde strejfedes rundt paa Markerne og i Skovene og gjorde Fortræd paa Hegn og Ødelæggelse blandt Faareflokkene, samt ofte optraadte brutalt og hensynsløst, medens Beboerne baade nu og da maatte præstere Gang- og Spanddage ved Jagters Afholdelse. Derfor hastede man her i de 8 Sogne med straks efter Inkorporationen at faa Jagtretten afløst og faa den til Eje.

Den kgl. Skovrider og den af Amtet udvalgte Jagtafsløsningskommissær tillige med et Par Voldgiftsmænd indkaldte saa sognevis Beboerne til et Møde, hvor de udtalte, at Ønsket om at faa Jagtretten afløst godt kunde opfyldes, og at Staten ikke vilde beregne sig nogen Fordel derved, men heller ikke have noget Tab, samt anslog den aarlige Afsløsningssum til 1 Mark pr. Td. Hartkorn. Beboerne vare sig endnu ikke rigtig bevidste efter Inkorporationen, der havde medført saa meget nyt, uvant